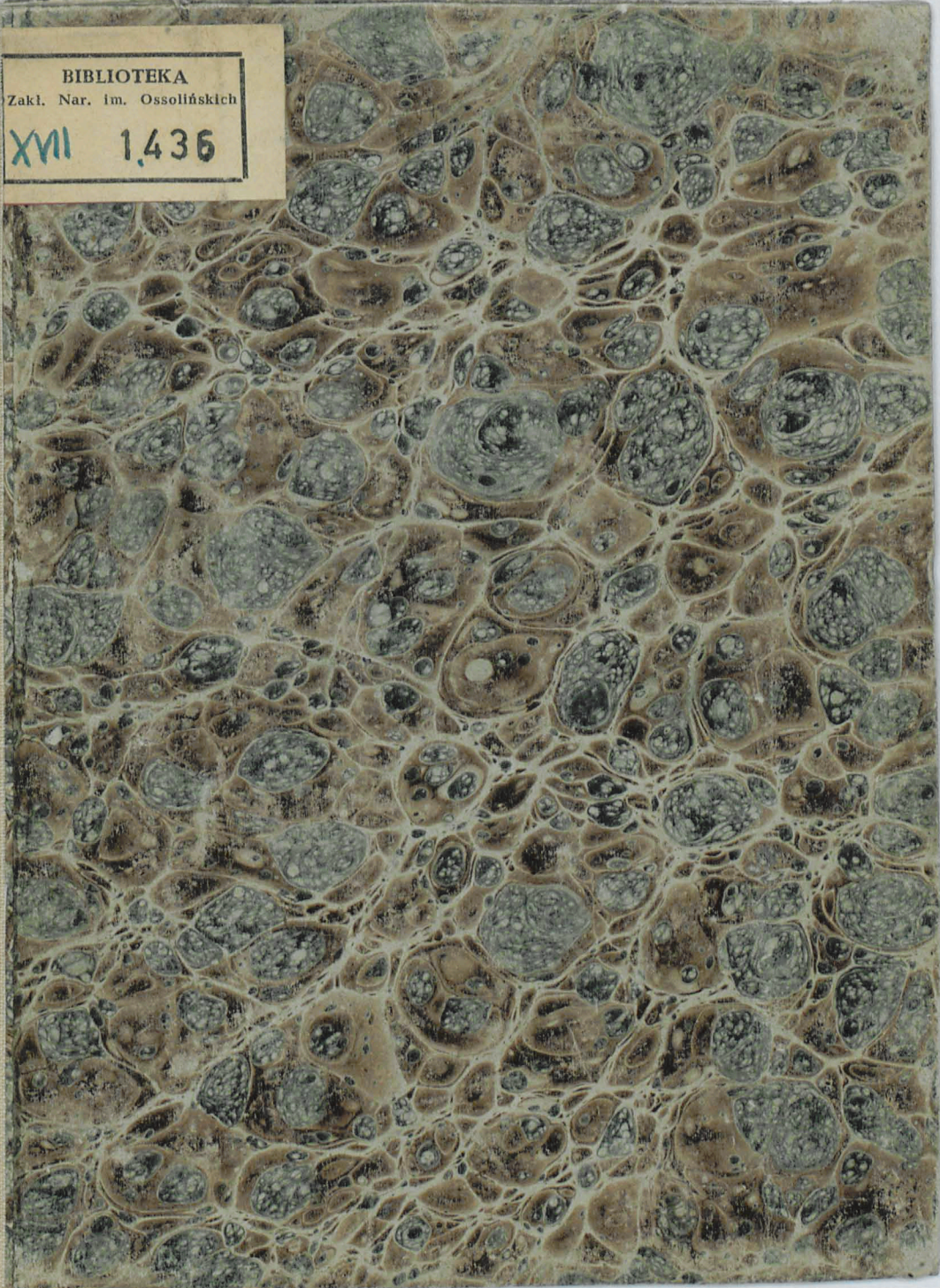
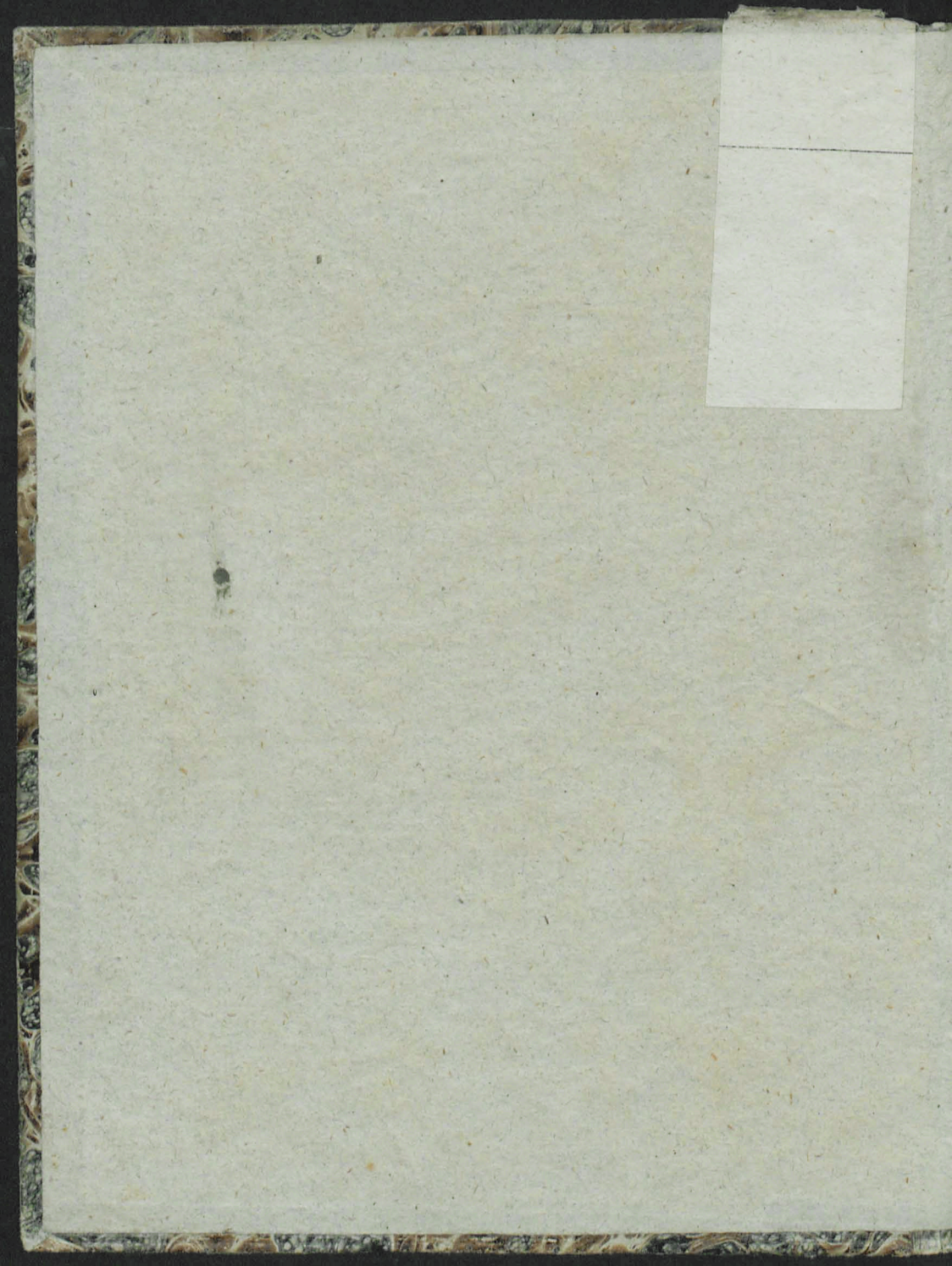

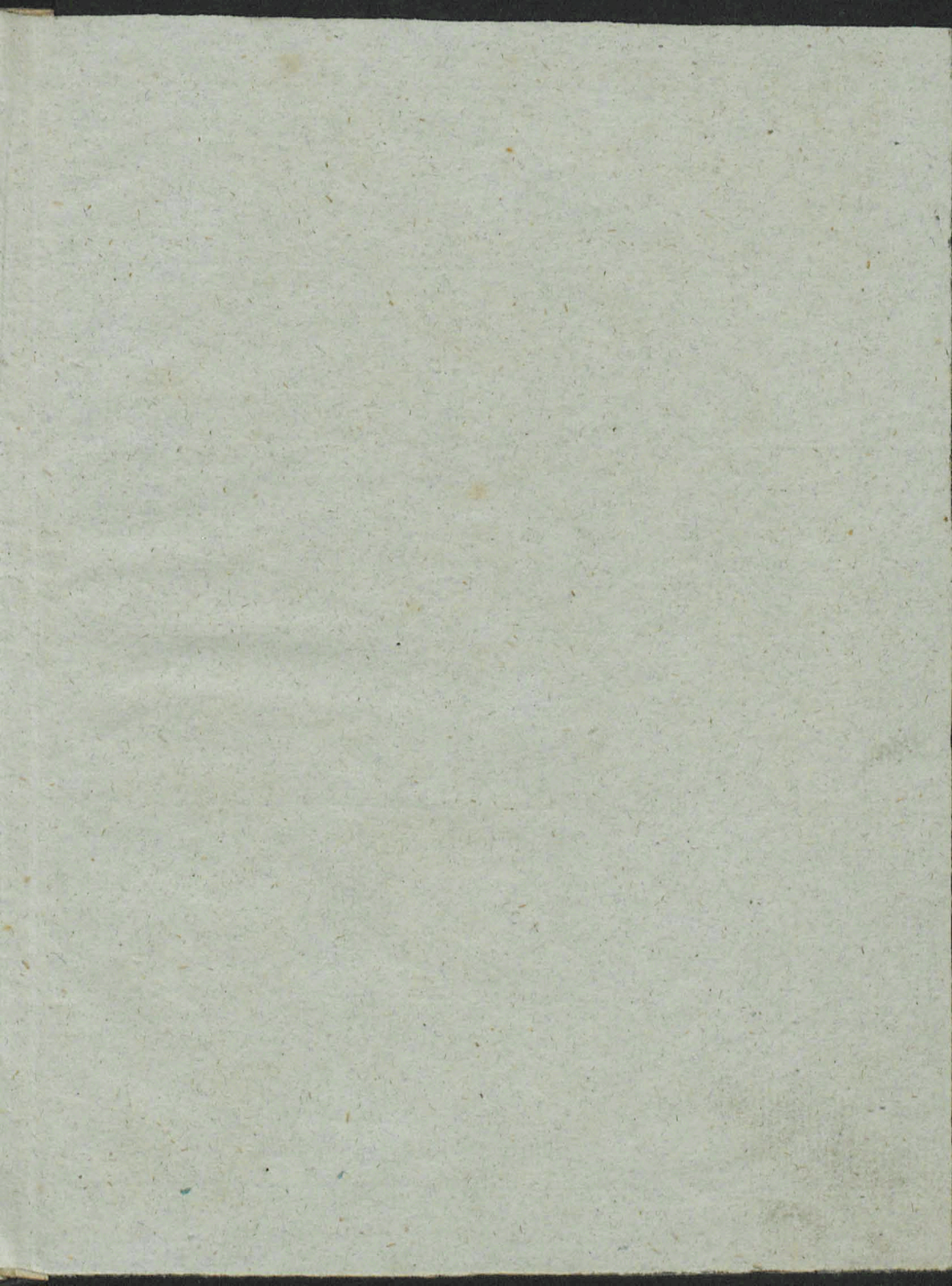
BIBLIOTEKA

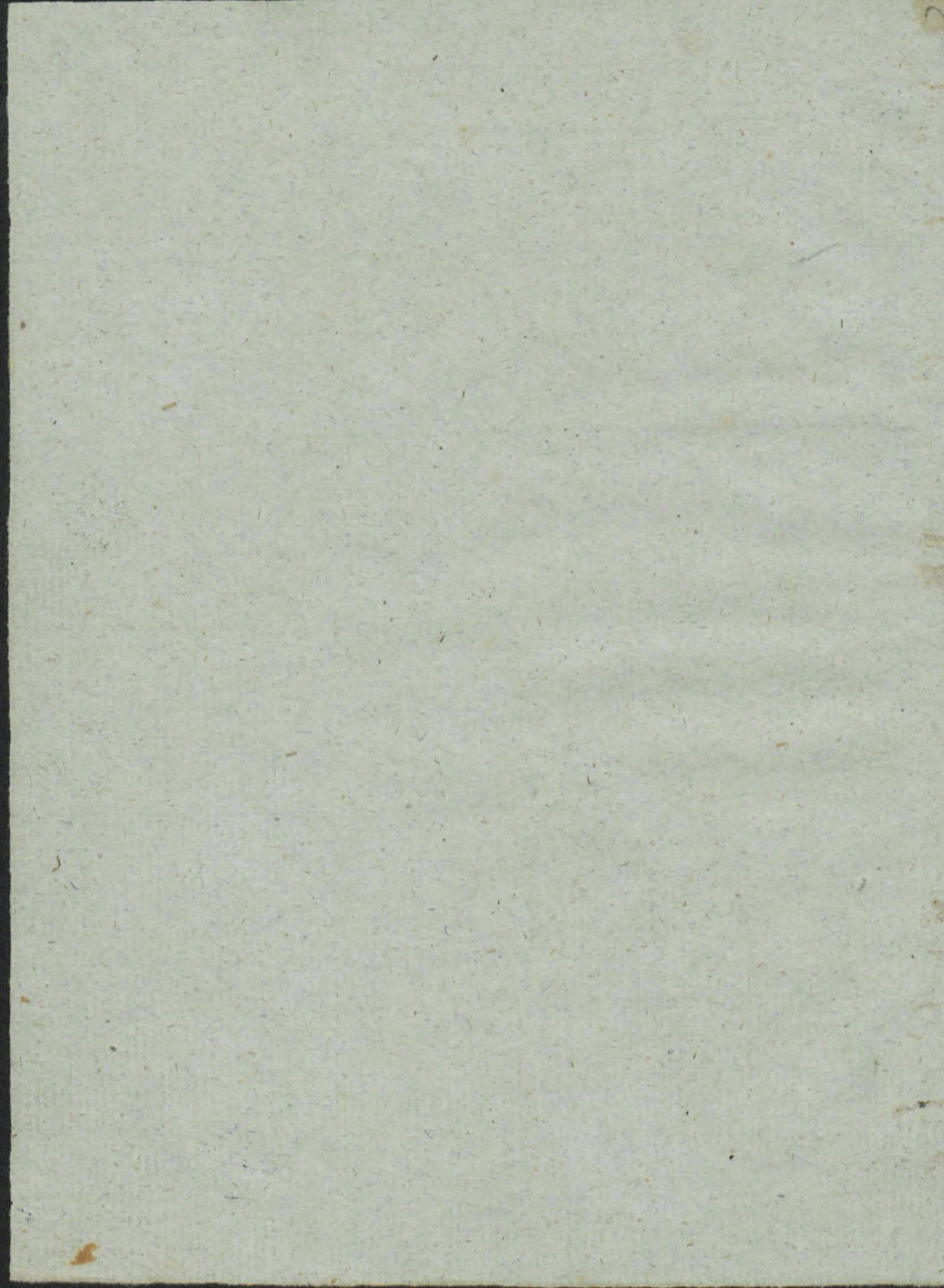
Zakl. Nar. im. Ossolińskich

XVI 1,436

THOMAE
SEGHE TI
BRITANNI,
Idyllia duo.

CRACOVIAE,
In officina Andreæ Petricouij, Typ: S. R. M.
Anno clō lō cxi.

15.244

Ad Illustrem virum,

DAVIDEM RIQVIVM

*Eq: Hierosolymitanum, omni virtute
ornatissimum, εὐεργέτην.*

IAnus adest. festae poscunt sua dona Kalendae.

Atque aliis alij ditia dona dabunt.

Tulusus RIQVI nostros, meditataque ad Albim

Inque † malo tecum carmina monte cape.

Fortè dabunt meliora alij, sed nemo priorem

Se studio nobis officioque feret.

Te duce Sauromatàs ego specto : te duce nostra

Ora hominum spectent ludicra. Viue, Vale.

Meritissimo tuo tuus

THOMAS SEGHETVS
Britannus.

Cracouiae, Kalendis Ianuariis.

clō b cxi.

XVII - 1436 - III

Ad perillustrem & amplissimum virum,

J O A N N E M
M A T T H A E V M

A W A C K E N F E L S.

Sac: Caes^{ae} M^{ti} à Consiliis & Re-
lationibus Aulicis:

I T E M

Ad clarissimum virum,

R O B E R T V M
S C H I L D E R V M
B E L G A M.

DVMferor à Pragâ peramoeni ad litoris Albim
Visurus acres Sarmatas;

Forſitan & Moscos discordem in praelia gentem,
Et horridum Boryſthenem,

R I Q V I haerens lateri; R I Q V I, flauentia cuius
Mens cana adornat tempora;

R I Q V I, cui probitas, candor doctrina, opibusque
Animus fruendi rectè adest:

Tu mihi WACKERE, tu mihi SCHILDERE (amicus uterq;
Patronus alter maximus)

In mentem remeatis. Ego aetas suaviter horas
Doctissimis sermonibus

Vobiscum recolēs, quamuis mihi RIQUIVS omnia est,
Vos attamen desidero

O quales animas! de nobis quanta merentes!

O capita mi carissima,

Vmquam erit illa dies cum arrectis auribus aureos

Utriusque sermones bibam?

Mens praesaga boni spondet fore. spes mihi talis

Lenimen est desiderii:

Hac leuius fertur mihi spe leuiusq; feretur

Quicquid laborum est aut erit.

At tu, seu magnas dirimentem Caesaris aula

Lites tenet te WACKERE;

Sine domi caussas voluendo taedia mille,

Tibi negans te, deuoras;

Seu studiis lucis, genium ingeniumq; sequenti,

Partem dare * est millesimam;

Seu conuinarum mentesq; & corpora pascis

Ab ore pendentum tuo,

Mirantum &, quicquid scit natio tota sophorum,

Reconditum uno pectore:

Tu quo-

*Pro licet. Hor.
Digressi oppi-
dulo quod ver-
fu dicere non
est.

Tu quoque, siue iuuat libros euoluere, siue
Amicum amico SCHILDERE
Consilioq₃ operaq₃ iuuas; seu te tuus heros
Z VNICA maior virtutibus
Quam genere (etsi illi est genus alto à sanguine regum)
Sermone docto detinet;
Si nostri est vobis quoque mens memor (illud amoris
Sperare me vestri iubet
In me foecundi magnus modus) omnia solum
Me possidere censeam.
Tu verò te dignum affinem WACKERE nostro
Quaeso salutes nomine,
Illum inquam quicum transegi suauiter annum,
Cui nomen * à pace & Deo est.

prior

*GOTFRID
TROILVS à L.

Ad Clariss: & Amplissimum virum,

I O A N N E M
M A T T H A E V M
D O E B E R L I N V M.

Ill^{mi} inferioris Saxoniae &c. Ducis
FRANCISCI Consiliarium.

CAESAREÀ in Pragà dum DOEBERLINE meorum
Sodalium carissime

Credita sollicità tu mente negotia tractas
Fideq₂ Principis tui;

Et iuuat interdum curas laxare Lyaeo

Quod Rhenus aut Pannon dedit,

Cum GOLDEISENIO docto fidoq₂ sodali

Teperente in aestuario;

Forsitan & tenerae iuuat assedisse puellae

(Fert Praga quales plurimas)

Humida figentem roseis modò basia labris,

Mammas premente dexterâ,

Et modò lacteolo figentem basia collo,

Repente per sinum manu:

Nos ad

Nos ad Sauromatas pugnaces tendimus, anno
Nihil rigente territi;

Et GISHVBELIVM superantes, (arua Bohema
Foecunda mons disternat
A Silesiacis) manibus pedibusq³, praealtas
Luctamur aduersum niues.

Tūne, inquis, pedibus, vexit quem currus euntem
Ab urbe magnā Caesaris?

Est laxus (fateor) currus, seniq³, iugales
* Armis valentibus trahunt:

Sed dum procedit lento molimine tardus
Inter reluctantes niues;

Pressus & iniusto sub pondere dum gemit axis,
Et talis est vultus rotae

(Densat à radios inter niue) Cynthia qualis
Pleno orbè despicit solum:

Desilio; pedibusq³, viam, quae tecta, laceffo,
Sed arduo molimine;

Nam nunc crure tenus medio vestigia figo
Incerta, nunc & altiùs.

Quòd si me adspiceres niuib³ gelida oscula dantem,
Et auferentem frigida,

Atque farinata exsertantem brachia fossā;
Vix temperares risui:

*Vergil. Quem
sefe ore ferens,
quàm forti pe-
ctore & armis?

Si mihi

* *Martial.* Si mihi cauda foret, cercopithecus eram.

* *Si mihi cauda foret, Tritonem dicere posses;*

Pars mergitur, pars eminent.

Rara sedet ramis viduatis fronde volucris,

Et muta est hirta frigore.

Sparsa tegit gelidi sed rara mapalia montis

Procera pinus; attamen

Nulla hominum apparent vestigia, nulla ferarum:

Nix occupavit omnia.

At terrâ tollit nimbum terraeque refundit

Ruens ab Arctis Aeolus:

* *Vergil.* Arctos Oceani metuentes aequore tingi.

Atque volans inter scissi confinia montis

Maiore saevit impete:

Nec satis est illi nos involuisse pruina,

Ni duplicata saeviat.

* *Vergil.* Loricam confertam hamis auroque trilicem. Proximam Sltima Socem de industria mutauimus.

* *Loricam confertam hamis glacieque trilicem*

Ceu promptus in pugnam gero.

Non qui arma Aeneae, non qui fabricavit Achilli

Chalybum metallis eruta,

Sed ferus aggesta est concreta è gradine cudit

Haec arma natus Hippota.

Crystallo mihi vineta coma est, crystallina barba

Subinde tinnulum crepat.

Nec tamen inuito fertur labor hic mihi: gratum

RIQVI facit praesentia:

Illum

*Illum ego per flammās, illum per saxa, per undas
Sequi paratus sum ducem.*

*Quid quòd sensu animum iuuat exercere malorum
Ad duriora, si qua erunt?*

*Quid quòd visendi cognoscendiq; voluptas
Redimit ferendi taedium?*

*Tu mihi, quicquid id est, haeres in pectore fixus,
In maximis molestiis.*

*Haec habui qua te lepidissime D O E B E R L I N E
Nescire nollem, vt sentias*

*Non nostrum à te animum absenti cum corpore abesse,
Calere & inter frigora.*

*Tu quoque, si vir es, & tibi nostri in pectore cura
Resedit vlla; fac malum*

*Ulciscare bono facundus carmine carmen.
Potes: Camoenis deditus*

*Pegaseo hausisti largos de fonte liquores,
Phoebumq; habes propitium.*

*Quod superest, GOLDEISENIO narrare memento
Meo salutem nomine:*

*Atque illo sponse, illo vade, iter mihi felix
Pleno precare poculo.*

THOMAS SEGHE TVS
Lectori S.

Ne plures paginae vacarent, visum est mihi
sequens quoque carmen adiungere haud
absimilis a prioribus argumenti, quod na-
tum mihi in Rheni ripâ ambulanti, cùm
per aduersum flumen Francofurtum sub-
ueherer in Italiam profecturus. Anno
Christi, clo lo xcvii. Vale olim grauior-
ra accepture.

Rene pater, tu vitiferis hinc collibus, illinc
Superbus altis horridisq; montibus
Incedis; laetusq; tot alluis oppida & arces,
Tot prata amoena, rura tot, tot insulas.
Interea absenteis nos suspiramus amicos,
Et indulgere quaerimus doloribus
Nauim extra soli in ripa, vt Ceycia coniux
Gemente in aëta coniugem fidum gemit.
Nec iam, fida mihi quondam solatia, libri,
Nec tincta honestis fabulis conuiuia,
Nec curas etiam solitus laxare Lyaeus
Grauissimas quidquam adferunt leniminis.

Quod

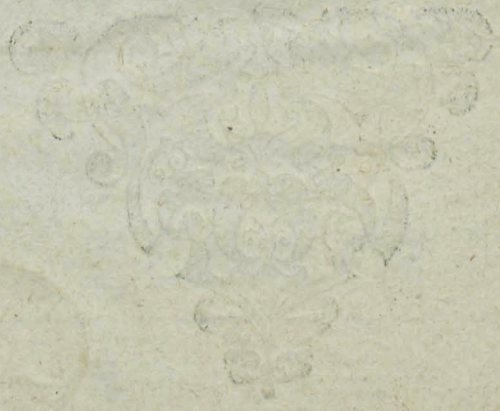
Quòd nisi spes reditus animum defenderet aegrum;
Suprema nobis ista fulsisset dies:
Hinc gemitus, illinc lacryma longo ordine pectus
Oculosq; lassant missionis invidae.
Et gemitus auras repetito verbere diffiant:
Humore falso Rhenus auctior fluit.
Tu lacrymas Rhene Oceano precor addito; forsam
Advoluet illas ille nostro littori:
Aura vehet gemitus. at nuntia litera & illas
Et hos, negante Rheno & aura, perferet.

F I N I S.

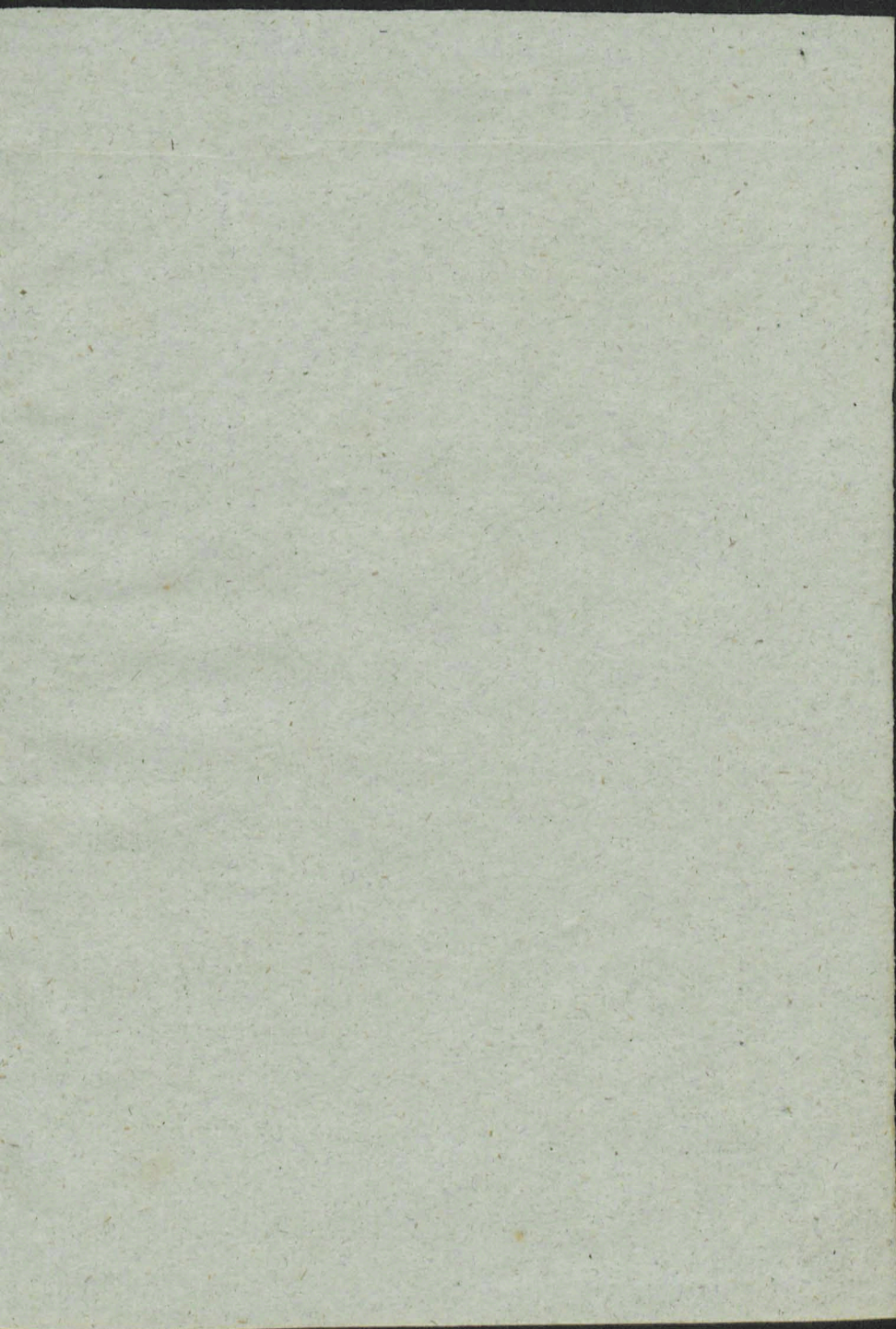

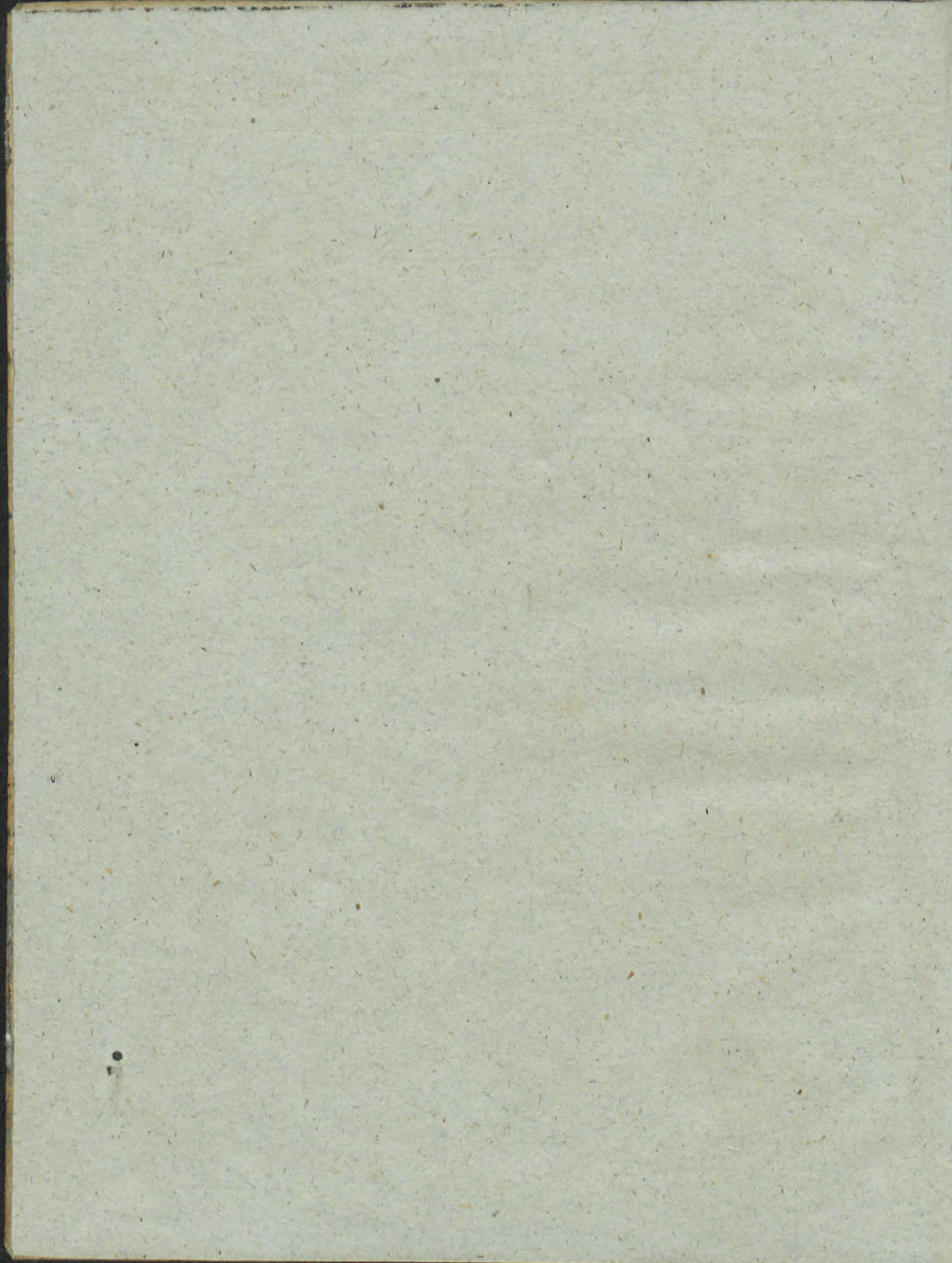
Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

F I M I S

6/26
12/27

6776

22

